

MINDSZENTI LAP

Előfizetési ár:

Egész évre	4 korona
Fél évre	2 korona
Negyed évre	1 korona

Vegyes tartalmu hetilap. Megjelen minden vasárnap.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Kossuth Lajos-utca 9. sz., hová a lapot érintő megkeresések intézendők.

Hirdetéseket

és nyílt-téri közleményeket a kiadóhivatal jutányos ár mellett közöl.

Magyar asszonyokról.

Álomszerű gondolatoknak közepette, mikéntha gyorsan futó fényképek sorozata jelennék meg előttem, lelki szemem elé kerül a legelső magyar asszony, Gyula vezér leánya, Taksony fiának, Gézának felesége: Sarolta, édesanyja Szent István királynak, akinek hitvesi szeretete és kiváló asszonyi bölcsesége váltotta meg nemzetünket a pogányság mártíriumából.

Itt látom magam előtt II. Endre és Gertrudis királynénak gyermekét, magyarországi Szent Erzsébetet, amint a koldusoknak szánt ételmaradékok rózsákká változnak át kötényében s palyolat ágyában ott fekszik a töviskoszoruzott Jézus, aki néhány pillanat előtt mint szegény koldus talált nála menedékhelyet.

Látom Ráskai Leát, aki szent szüzességben kolostorba vonul, hogy tudásvágyó lelkének minden odaadásával ezer és ezer léleknek újabb forrást nyisson, melyből nehéz órákban vigasztaló reményt s a jó sors örömeiben alázatos mérsékletet merítsenek a jövő kor nemzedékei.

Látom a temesi bánnak, Rozgonyi Istvánnak szerelmetes feleségét, Szentgyörgyi Cicellát, aki hadihajót vezérel Galambóc ostrománál s hősi elszánt-

sággal megmenti királya és férjének életét.

Látom Szilágyi Erzsébet hősi alakját, a gyermekeinek szeretetében legmagasabb asszonyt, aki a keresztfánál nyert óriási erővel kiszabadítja a prágai rabot, nemzetünk örök dicsőségét, az igazságos Mátyást.

Látom Rákóczi György dicső feleségét, Lorántffy Zsuzsannát, a protestantizmus megteremtőjét, Erdély kormányzóját, a tudományok terjesztőjét, a jótékonyság gyakorlóját, a bölcs és jó asszonyt, kihez méltót alig szülnek a századok.

Látom az igézően szép Széchy Máriát, Wesselényi nádor feleségét, a hirhedett magyar asszonyt, kinek emlékét az oknyomozó történelem ma már annyira rehabilitálta, hogy méltán számíthatjuk legnagyobbjaink közé.

Látom Apafi Mihály hitvesét, Bornemisza Annát, Erdély fejedelemasszonyát, aki gyöngye ura kezéből kiveszi a jogart s bölcseséggel intézi sorsát alattvalóinak.

Látom Zrínyi Ilonát, Rákóczi Ferenc életetársát, aki mint férfias lelkű asszony nemének és századának örök dicsősége, a magyar nőknek pedig időtlen időnkig eszményképe marad.

Látom Zsibó urasszonyát, Wesselényi Miklósné Cserey Ilonát, az önfeláldozó hitvest és anyát, aki a bal-

sors csapásai közepett, gyöngye asszony letére, virágzóvá tett egy óriási gazdagságot s fölnevelte nekünk az „árvizi hajóst“.

Látom a szabadságharcnak glóriával övezett összes nagyasszonyait, a legközelebbi idők minden tevékeny urasszonyát — s mégis nem róluk emlékezem én meg itt, e nagyon szűk helyhez kötött kis lapban: azokról csupán, akiknek lelki nemessége arra buzdított, hogy az Istennek tetsző igaz érdemeket másokkal is elismertessen úgy, mint amilyen nagyrabecsülöm én magam azokat.

*

Néhány nap előtt, pusztán véletlenül, rövidke írás került kezembe.

Szentes városának öt előkelő urasszonya arra kéri ez írásban a szentesi hölgyeket, hogy amennyiben rózsafakasztó piros Pünkösd első napján az ottani „Katholikus Kör“ jótékonycélú népünnepélyt tartani szándékozik, a közjó érdekéből vállalkozzanak a rendezői tisztségre.

Ennyi az egész.

*

Mért irok én most erről a dolgról, megmondom azonnal.

A körivet, mint kibocsátók, aláírták dr. Cicatricis Lajosné, a népünnepély védőasszonya; dr. Mátéffy Ferencné, Szentes város polgármesterének fele-

TÁRCA.

A mult ablaka.

(Keleti mese).

A rózsatermő Perzsia egyik falucskájában élt egy Feridun nevű szegény favágó, aki minden reggel kiment a távoli erdőbe s vágta ott a fát késő estig. Egy napon gyönyörű, aranszinű gyikocskát pillantott meg a fű között s nyomban meg akarta fogni, hogy haza vigye fiacskájának. A fürge állat megérezte a veszedelmet és befutott a bokrok közé. Feridun azonban üldözni kezdte és mindenütt a nyomában volt, de mégsem foghatta meg. A gyikocska eltűnt szeme elől az erdő sűrűjében.

A szegény favágó csak most vette észre, hogy az erdőnek olyan részébe tévedt, ahol eddig sohasem járt. A fák között egy barlangot pillantott meg, amelybe azután kíváncsian nézett be.

A barlang közepén két aggastyán sakko-

zott. Mozdulatlanul ültek egymással szemben s egészen bele voltak merülve a játékba.

Feridun is nagyon szeretett sakkozni s belépett a barlangba és lekuporodva a földre, figyelni kezdte a játékot. A két aggastyán ügyet sem vetett rá.

Idő multán az egyik aggastyán kivett a zsebéből három datolyát; az egyiket maga ette meg, a másikat odaadta társának, a harmadikat pedig Feridunnak.

A szegény favágó, amikor megette a datolyát, csodálkozva tapasztalta, hogy azonnal elmúlt az éhsége is, meg a szomjusága is. Most már még nagyobb érdeklődéssel kezdte nézni a sakkozást. Közben észrevette, hogy a két aggastyán szakálla egyre hosszabb lesz s már szinte a földet seprti. Meg nem állhatta, hogy meg ne kérdezze tőlük:

— Mi az oka annak, hogy olyan gyorsan nő a szakállatok?

Az egyik aggastyán mosolyogva jegyezte meg erre:

— Nem gyorsan nő ez fiam. Volt elég ideje a növése. Hiszen már kétszáz esztendő

telt el azóta, hogy bejöttél ebbe a barlangba. Az a datolya, amit megettél, nem közönséges gyümölcs. Az élet fájáról való volt az s évszázadokra elmúlik tőle az éhség és a szomjuság. Most pedig ne háborgassál bennünket, hadd játszunk tovább.

Feridun nagyon megrémült s eszeveszetten rohant ki a barlangból és futott egyenesen haza, a falucskájába. A falucskát azonban nem találta sehol — nagy város épült már a helyén kétszáz esztendő óta.

Kétségbeesetten tért vissza most az aggastyánok barlangjába.

— Mit tegyek, mit műveljek, hogy újra megláthassam családomat? — kérdezte sirva az aggastyánoktól.

— Nagyon bajos ez, fiam, — felelte az egyik aggastyán. — Nagy fáradságodba kerülne ez.

— Nem bánom! — kiáltotta a szegény Feridun. — Mindent megteszek, csak hogy viszont láthassam feleségemet és kis fiamat.

— Na, jól van, hallgas rám, megmondom neked, hogy mit kell cselekedned. Eredj fel

Könyvkötészet

Mindszenten

Nagyrabecsült megrendelőim szives tudomására hozom, hogy a vidéken is előnyösen ismert könnyűomdámát könyvkötéssel kaposítottam egybe és azt teljesen új, modern műszerekkel szereltem föl. Könyvkötészetemben minden e szakba vágó munkák csinosan és versenyképes áron készülnek. — Szives pártfogást kér

— HORVÁTH ANTAL o MINDSZENT —

sege; Nagy Ferencné, a jótékony nőegylet elnöke; Mojzsis Lajosné, az ág. evang. nőegylet elnöke s Bánfalvi Lajosné, az izraelita nőegylet elnöke.

Szóval a szentesi „Katholikus Kör“ népiünnepélyének rendezését apostoli buzgalommal magára vállalta egy katolikus vallású, két református vallású, egy lutheránus vallású és egy izraelita vallású urasszony . . .

*

Bizony, bizony mondom, kicsordul az öröm könnye szemeimből, mikor ezt a kis írást újra, meg újra elolvasom.

Főlelevenülnek előttem Magyarország dicső nagyasszonyai: a hősök, a szentek, a lélekóriások, minőket csak a magyarok Istene teremt, és én azt mondom, hogy ez az öt szentesi urasszony szívjóságban, lelki nemességben, felvilágosodásban, ezzel a kis írással jogot szerzett magának arra, hogy neveiket följegyezze a történelem.

Akik ilyen ragyogó példáját nyújtják a vallási türelmességnek, így ápolják a felebaráti szeretetet, méltók rá, hogy legnagyobbjaink közé sorozzuk őket.

Isten áldása legyen buzgó fáradozásukon.

Sok ilyen derék asszonyt adjon az ég imádott magyar hazánknak!

Véreink pusztulása.

Aki egy kicsit világlátott ember s megfordult itt-ott, az tudja, hogy mi az a konzul. Országoknak képviselője, akit azért küldenek külsőországokba, hogy többek között az azon országba utazó, vagy pedig letelepedő honfitársaiknak, ha bajba jutnak, hivatali kötelesség szerint, segítségére siessen.

Amerika Pittsburg városában, ahová a legtöbb magyar ember szakad ki, — Merle Béla a főkonzulunk. Ez a Merle Béla és Armstrong G. József halottkém rettenetes lelketlenségét vizsgálják mostanában. A halottkém azt mondja, hogy a pittsburgi vasolvasztó kemencékben száz meg száz ember leli borzalmas halálát és tűnik el nyomtalanul; sirató felesége, gyámoltalan gyermekei sohasem tudják

az erdő szélén álló nagy hegy tetejére s ott egy barlangot fogsz találni, amelyben egy sárkány lakik. Ez a sárkány minden délben kimászik a barlangból s hol tüzet okádik, hol pedig vizet. Ha olyan szerencsés volnál, hogy éppen vízzel árasztaná el a barlang völgyét, akkor nem kell félned semmitől. Töltsd meg az üvegedet abból a vízből s szaladj le a hegy tetejéről és látogasd meg a völgyben lakó százesztendő dervist, aki azután meg fogja neked mondani, hogy mit cselekedjél.

Feridun megköszönte a jó tanácsot és meg sem állt addig, amíg fel nem ért a hegy tetejére, a sárkány barlangjához.

Leült azután egy fa alá és gondolkozni kezdett, hogy mit tegyen. Egyszerre jó gondolat ötlött az eszébe. Felugrott és egy csomó száraz galyat vitt a barlang elé, azután nagy tüzet rakott. A sárkány azonnal kimászott a barlangból s hogy eloltsa a tüzet, egészen elárasztotta vízzel a környéket.

Feridun megtöltötte a palackját és futva menekült a sárkány elől, meg sem állva a bölcs dervis kunyhójáig.

— Miért jöttél hozzám szegény ember? — kérdezte tőle az aggastyán.

Feridun elmondotta neki, hogy mi történt vele.

— Ne busulj, szegény ember — mondotta most a dervis. — Azonnal segíték a bajodon. Add ide a palackodat, majd keverek valami csodatevő italt abból a vízből,

meg, hogy a kenyérkereső férj és apa hová tűnt, veszett el örökre.

Megmondja a halottkém. Amerikában szigoru törvény van arra, hogy akinek gyárában munkaközben szerencsétlenség történik, a szerencsétlenül jártak és családjának bőséges kárpótlást kell fizetni. Nagy lelketlenség kell hozzá, de Armstrong halottkém állítja és bizonyítani kész, hogy ha ezekben a vasolvasztó rettenetes gyárakban valaki megsérül, azt bele dobják a vasolvasztóba és ott ég porrá örökre a munkás.

A pittsburgi konzul erről ezeket mondja:

„Nemcsak én, hanem minden elődöm is figyelemmel kísértük az acél- és vasgyárak működését, az azokban dolgozó minden nemzetiségű népünk viszonyait. Való, hogy alig volt nap, amikor a konzulátuson ne jelentették volna egy vagy több munkás eltűnését. Természetesen a vizsgálatot minden egyes esetben megejtettük és hozzáteszem, mindjárt azt is, hogy száz eset közül kilencvenkilencben sikertelenül.

A kihallgatott tanúk az igazgatóságtól való félelmükben, vagy ami valószínűbb: mert lekenyerezték őket, vagy eltagadták azt, amit tudtak, vagy ha vallottak, csak annyit ismertek be, hogy az eltűntet látták munkába jönni, de hogy hova lett, vagy milyen körülmények között tűnt el az illető, arról fölvilágosítást sem a gyár tisztviselői karától, sem a kihallgatott munkásoktól kapni nem lehetett. Erős meggyőződésem, hogy Armstrong halottkémnek az eltűnések és halálesetek körülményeire nézve teljesen igaza van.

A baj okát nagyrésztben a munkásvédelem hiányosságában és a gyárak vétkes gondatlanságában is látom. A vas- és acélgyárakban, tehát ott, ahol legkönnyebben érheti a munkást baleset, keveset, vagy éppen semmitse törődnek a munkás egészségével, életével. A munkást nem védi senki és semmi. A munkás testi épségének védelmével nem törődik senki. Mint mondom: kis mértékben oka a bajnak népünk tudatlansága is. A szegény, alázatossághoz szokott és többnyire addig földmiveléssel foglalkozott munkás amellet, hogy angolul nem tud és semmiféle utbaigazítás, fölvilágosítás, vagy magyarázat kérésére nem képes, a bajban is magára marad, mert többnyire sajnálja azt a fáradságot

amelyet magaddal hoztál. De előbb nézz ki azon a kis ablakon, amely ott van a kunyhóm sarkában.

Feridun kitekintett a kis ablakon s gyönyörűvárost látott maga előtt.

— Most a jelent látod azon az ablakon át — jegyezte meg az agg dervis. — Módotban van, hogy beköltözzél abba a szép városba s ott tölthessed napjaidat fény és pompa között. Most pedig nézz ki azon a másik kis ablakon, amely a múlt ablaka.

Feridun engedelmességet s alig pillantott ki az ablakon, nagyot kiáltott örömeiben. Ott állott előtte nyomorúságos falucskája s látta a maga viskóját is, amely előtt éppen rizset főzött a felesége. Megpillantotta kis fiát is, aki gondtalanul játszott az ut porában. Az agg dervis megkérdezte Feriduntól:

— Hova vágyakozol?

— Oda, oda! — kiáltott Feridun, kis kunyhójára mutatva.

— Idd meg tehát ezt a csodatevő vizet, mely megszabadít kétszáz esztendő terhetől.

Feridun sietve üritette ki a feléje nyújtott kelyhet s a másik pillanatban úgy érezte, mintha valami mélységes álomból ébredt volna fel. A múlt ablaka egyszerre tágas ajtóvá szélesedett, amelyen aztán kifutott az országutra és meg sem állt rozoga kis kunyhójáig, mely mindennél kedvesebb volt neki.

és költséget, amelylyel a panasztevés a jogitanácskérés és a kártérítési pör jár.

Csak néhány hét alatt a pittsburgi tüzkohóban huszonhárom magyarországi kívándorolt tűnt el. Ez arra birta a konzult, hogy az Amerikai Egyesült Államok kormányánál erélyesen kérjen jobb munkásvédelmi intézkedéseket, az eltűnt magyar honfitársak hovatűnésének okait szigoru vizsgálat alá kívánván vétetni.

Azt akarja legalább a jövőben megakadályozni, hogy az acélolvasztók vezetősége a kártérítési pöröktől való félelmükben s ne vetemeskedhessenek ilyen vérlázító embermészárlásra. Csakhogy az a baj, hogy az acélgyárak milliomos nagyurainak hangosabb a szava, mint a mi kis országunk konzuljának. Ha az amerikai kormány hozna is a munkásvédelemre jobb törvényt, a kapzsi acélgyárak urai összefognak és a szegény ember jajbaját melyik amerikai törvény tudná meg-orvosolni?

Az embernek igazán égnek mered a hajszála, mikor az amerikai magyar újságokból a vasgyárak ez iszonyu gaztettéről olvas. Az amerikai kormány egy konzult küldött ki a vizsgálat megejtésére és mikor a gyárigazgatók ellen ilyen szörnyű vádak hangzanak fel, ezek a megvádolt urak hallgatnak és minden felvilágosítást megtagadnak.

Édes magyar vérek, hát csakugyan olyan rossz dolgunk volna nekünk idehaza, hogy arra az emberi mézarszékre csábitson bennünket a hirtelen való meggazdagodás sóvárgó vágya?

Igazán kötelességet teljesít az ember, amikor a borzalmas, a lelketlen emberölés most végbemenő vizsgálatáról mindenkit tájékoztat, akinek eszébe jutna szerencsét próbálni túl az oceánon.

Ujdonságok.

DAL.

Elárad az illat,
Elrebben az élet,
Meghalnak a vágyak,
Az álmok, a kéjek.

Szép májusi rózsák,
Nézem virulástok, —
Mért vagytok a fény közt
Olyan halaványok?

Kalászbá se szökkent
Még zsenge vetésem,
Már télbe viharzik
Köröttem az éden.

Bús életem utján
Akadna virág még,
De jó a nagy éj —
És elföd az árnyék.

— **Áldozó csütörtök.** A keresztény világ egyik nagy ünnepe, az Úr menybemenetelének ünnepe volt áldozó csütörtökön. Az ünnep egyike az egyház legrégebbi ünnepeinek. Krisztus menybemenetele a keresztény katolikus vallás egyik alaphitigazsága és értelme az egyház tanítása szerint az, hogy Krisztus, amennyiben ember is, testével, lelkével fölment a menyekbe. Nevét valószínűleg onnan vette, hogy a katolikus hívek az ünnepen nagyobb számmal járulnak az urvacsorához. A mindszenti plébánia-templomban e napon nagymise volt, melyen Kádár Szilveszter plébános végezte az istentiszteletet.

— **Az urlovas és a parasztlovas.** Az urlovas eddig olyan lovast jelentett, aki a lovaglást nem kenyérkeresetből, hanem uri mulatságból űzi. Az urlovas ellentétje tehát a zoké volt. De amióta a középosztály elszegényedett és a totalizátor viszont fölvirágzott, urlovasnak lenni nem éppen hálát

lan foglalkozás és akárhány kitünő „középcsaládu“ gentleman van, aki most vigan megél abból a sportból, amelyen ezideig a vagyonát vesztette el. Azóta tehát az urlovasnak nem a hivatásos zsoké az ellentétje többé, hanem újabb megkülönböztetést kellett csinálni; így született meg a legújabb disztinkció: az urlovas és a parasztlovas között. E különbségnek meghatározott paragrafusai nincsenek és egyelőre még minden esetben külön döntődik el, hogy ki az ur és ki a paraszt, — mikor lovon ül. De a különbség megvan, amint azt Dobó uram esete bizonyítja. Dobó Istvánnak ugyanis van néhány száz hold kitünő csongrádi földje, elsőrendű ménese, de hát mindez keveset ér, mert a szabadkai lóversenyegylet parasztnak deklarálta mégis. Ugyanis Dobó István résztvett a saját kitünő paripájával a szabadkai urlovasok versenyén, lefizette a bánatpénzt, mint a többiek és el is fogadták tőle, mint a többiektől, mert hát akkor még nem tudták róla, hogy — paraszt. De a verseny végén ez rögtön kiszült. Dobó uram ugyanis elsőnek jött be a versenyen, az összes versenyző zsentrit megelőzve. Ezek után semmi kétség sem forgott föl, hogy ilyen tapintatlan ember csak paraszt lehet és a zsüri kimondotta, hogy Dobó uram ugyan elsőnek érkezett be, de a díj mégsem illeti őt, mert a verseny csak urak vehetnek részt, nem pedig parasztok is. Viszont Dobó uram azzal érvelt, hogy ki-ki elég ur önmagának és ő az ő néhány száz hold földjével érzi magát olyan urnak, mint akármelyik zsentri a maga adósságával. Amiből különben olvasóink is láthatják, hogy kit tekint urnak a hamisítatlan zsentri-közvélemény.

— **Nem kell az eperfa.** Lapunk mult számában megemlékeztünk arról, hogy mily kedvezményben akarta részesíteni községünk lakosságát az országos selyemtenyészési felügyelőség akkor, amidőn ingyen-eperfát ajánlott föl kiosztásra. Kihirdették, kidobolták, hogy aki e kedvezményben részesülni óhajt, jelentkezzék. És mi történt? Községünk 10,000 lelket meghaladó lakossága között nem akadt egyetlen egy sem, aki e kedvezményt igénybe vette volna. Köznépünk ilyen megnyilvánuló nemtörődömsége valóban elszomorító. Nem kért senki eperfát, nyilván azon okból, mert azt még el is kell ültetni, ami pedig nagy fáradsággal jár. Olyan néptől pedig nem lehet mit várni, amelyben nincs meg a munka iránti szeretet és a becsületes megélhetésre való törekvés. Dolgozók mindenki vállvetett igyekezettel, ne várja, míg a sült galamb a szájába röpül, mert azt hiába várja. A becsületes munka ellenben mindenha meghozza az illő gyümölcsöt...

— **Meghívó.** A mindszenti Iparosok és Kereskedők Köre f. évi június hó 12-én, a kör összes helyiségében, saját könyvtára javára zártkörű táncmulatságot rendez. Belépti díj személyenként előre váltva 1 korona, este a pénztárnál 1 korona 20 fillér. Kezdeté este 8 órakor. Jegyek előre válthatók Büchler Gábor, Schwarcz Ignác és Baksay Illés uraknál. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak.

— **A kivándorlási törvény módosítása.** Simonyi-Semadam Sándor orsz. képviselő indítványt terjesztett be a kivándorlásról szóló 1903. évi negyedik törvény cikk módosításáról, mert e törvény, szerinte, nem hogy csökkentette volna, hanem növelte a kivándorlást. Az indítvány a kivándorlási meghatalmazottak intézményét eltörölendőnek tartja, továbbá a következőket kéri:

„Tilos kivándorlásra vonatkozó bármiféle felhívást, ismertetést közzé tenni, vagy szét küldeni, akár szóval, akár írásban a kivándorlásra csábítani, buzdítani, házról-házra jární, a kivándorlóktól a szállítási díjon felül

bármily díjat vagy szolgáltatást követelni, vagy elfogadni és a kivándorlóknak előleget adni. Az ez ellen vétők 5—10 évi börtönnel büntetendők. A tengerentuli országokba közlekedő hajójáratok menetrendje, ellátási és szállítási díjai — minden képes ábrázolás nélkül — kizárólag vasuti és hajóállomások épületeiben és hatósági hivatalos helyiségekben függeszthetők ki. Tilos falusi előljáróságok, jegyzői hivatalok épületeiben ilyenek kifüggesztése, vagy egyébként való közzététele. Az ezen tilalom ellenére kifüggesztett hirdetések megsemmisítendők s kinek helyiségében ilyen tilos hirdetés találtatott, 500—4000 koronáig terjedhető bírsággal sújtandó. A szállítási vállalkozók szállítási szerződések megkötése céljából sem meghatalmazottat sem ügynököt nem alkalmazhatnak. Helyettest csupán a vállalat üzleti telepén lévő üzleti helyiségben alkalmazhat a szállítási vállalkozó. A kivándorlók ingatlanait csak öt évi adó- vagy illetékhatáralék fejében szabad bírói árverésen eladni, különben bírói árverésen csak bérbeadandók.“

— **Lelőtt asszonycsábító.** Egy csapodár természetű, már nem éppen ifju özvegyember tragikus sorsáról tudósítanak bennünket a szomszédos Csanytelek községből. Egy elkeseredett ember lelőtte a barátját azért, mert az el akarta csábítani a feleségét. A szomorú történet részletei a következők: Néhány évvel ezelőtt özvegyességben maradt Bóka József csanyteleki jómódu gazdaember. Alig telt le a gyászév, az élete delén álló férfi más asszony után nézett, de nem olyan célból, hogy feleségül vegye, hanem hogy elcsábítsa. A községben rossz hire támadt az özvegyembernek, aki mindig a más-más asszonyaira vetette ki a hálót és pedig nem sikertelenül. A férjek körében nagy volt az elkeseredés és sokszor mondogatták, hogy nem jó vége lesz még a paraszt Don Juánnak. Bóka pár hét előtt Ketregi Pál csinos feleségét szemelte ki magának. Eljárogatott a házhoz, de azt senki sem tudja, hogy milyen eredménnyel. A községben azonban hamar hire futott, hogy Ketreginé, akinek egyébként már három gyermeke van, szeretője lett Bókának. Fülébe jutott ez a férjnek is, aki pénteken délben az utcán revolveréből kétszer rálőtt a paraszt Don Juánra. Bókát az egyik golyó mellen találta és haldokolva szállították a lakására. A tettest elfogták.

— **Cigány mathezis.** Második hete volt már, hogy a négy more hüvösön ült valami lopásért, anélkül, hogy kilettek volna még hallgatva.

— **Instálom alásan tekintetes ur** — szól a fufangosabbik a közeledő hajduhoz — mikor, les azs-azs itélet? hiszen már vagy nyolc hete, hogy itt vagyunk.

— **Még itt is mersz hazudni, te gazember!** hát nem ma második hete, hogy itt vagytok?

— **Eltetszett felejtteni, kirem sipen,** hogy négyen vagyunk...

— **Rákóczi hamvai.** A közönség körében mindjobban elterjedt az a hír, hogy Rákóczi és a magyar bujdosók hamvait nem fogják hazahozni s hogy ez az ügy teljesen elaludt. Ezzel szemben Thaly Kálmán a következők közlésére kéri fel az összes magyar lapokat: Éppen nem áll az a hír, hogy a Rákóczi és a többi emigránsok hamvai hazahozatalának ügye elaludt. A tárgyalások folyamatban vannak, tekintve azonban, hogy az emigránsok hamvai Danczigtól egész Nikomediáig vannak szétszórtan eltemetve, több állammal kell érintkezésbe lépni, így még diplomáciai tárgyalás lesz szükséges, aminek következtében nem igen nagy remény van arra, hogy

a hamvak hazahozatala az ősz előtt megtörténhessék. A bizottság ugyanis nem akarja azt, hogy azoknak hamvait, akik Rodostóban vannak eltemetve, külön hozzák haza. A tárgyalásokat vezető bizottság elhatározta azt is, hogy Rákóczi Ferencz, Zrinyi Ilona, gróf Bercsényi Miklósné, Rákóczi József jelenlegi sírhelye piramissal jelöltesse meg. A régi sírköveket is haza fogják hozni a hamvakkal együtt s a sírköveket a kassai dómba falazzák be.

— **Bitang ló.** Mindszent község előljáróságánál éjjel egy két évesnek látszó meggyepj két lábára kesej, homloka csillagos, kancacsikó vétetett bitangságba. Jogos tulajdonosa átveheti a községi előljáróságtól.

— **Az utadókezelés reformja.** Az utadó kezelésének egyszerűsítése céljából a kereskedelmi miniszter, a pénzügyminiszterrel egyetértőleg, több rendbeli utasítást rendelt el. E reformok közt a leglényegesebb az, hogy azok, akik egyenes adóban 200 koronát fizetnek, közvetlen fizetőknek tekintetnek az utadójukra vonatkozólag is és utadójukat ezentul nem a községi adófizetőknel fizetik, hanem közvetlenül az állami adóhivataloknál. Az erre vonatkozó miniszteri rendelet, már leérkezett vármegyénk törvényhatóságához is.

— **Az új házassági jog első tíz éve.** Az új házassági jog első tíz évében a házasságkötések száma csökkent s a törvénytelen gyermekek száma szaporodott. A házassági elvadások száma semmiben sem változott s ugyanaz, ami azelőtt. Az új rend okozta teher költségvetésünket érzékenyen nem terheli. A nemzeti összeolvadás folyamata a felekezetek összevegyülésében előrehaladt, de legkevésbé a zsidó és keresztény házasságokban. A nemzetiségek keveredése lassan megy és hol előrehalad, hol visszamarad. A magyar faj jeginkább a némettel keveredik, a többi fajok keveredése egészen jelentéktelen.

— **Párbaj ezresbankókkal.** Az izgalomban és meglepetésekben gazdag londoni árverési csarnokokban is ritkaság az olyan heves küzdelem, mint az elmúlt csütörtökön folyt le Londonban. Két árverező párbaja volt ez, amely azonban nem pisztolyokkal, hanem kölcsönös ezerforintos ajánlatokkal történt. A makacs küzdelem tárgya arany- és emailmunkával ékes hegykristályból való csodaszép antik korsó volt. A műkincs kiáltási ára 120.000 korona volt s ugy látszott, senki sem hajlandó nagyobb árat fizetni érte. Az utolsó percben azonban jelentkezett egy pályázó, aki Pier Morgan nevében 6000 koronát felülígért. Ellenfele gyanánt Duven műárus jelentkezett s csakhamar hatalmas küzdelem kezdődött a két pályázó között. A győztes végre is az amerikai nábob lett, aki persze könnyebben győzi pénzzel s így 300.000 koronáért övé lett a gyönyörű korsó.

— **A nő és az óra.** Egy szellemeskedő filozófus összehasonlította a nőt az órával és erre az eredményre jutott: A bakfis leány a régi órához hasonlít, mert mindig siet. A kacér cifrázkodó leány olyan, mint a toronyóra: mindenki megnézi, de senki sem veszi meg. A szép, de csacska leány a zenélő-órához hasonlít, mert eleintén tetszik, később azonban untat. A gazdag leány olyan, mint az aranyóra, alig látják meg, rögtön azt kérdezik, mi az ára. A szájas asszony olyan, mint az ébresztő óra, már hajnalban zörög. A házas

Házeladás. Főtéren, Gyömbér János féle 3-ik számú ház, szabad kézből, kedvező fizetési feltételek mellett eladó. ✻ ✻

Értekezni lehet GOLDNER ÖDÖN kereskedővel.

nő az ingaórához hasonlít: lassan, de méltósággal jár, csak nem szabad elhanyagolni.

— Nem fizetik az adót. A törvényen kívül való állapot miatt a szó szoros értelmében szünetel az adófizetés. A legjelentéktelenebb összeg, mely a királyi adóhivatalokhoz befolyik, vagy hogy rövidesen beállhat az idő, hogy a kiadásokat nem tudják fedezni. A megyében is egész járások vannak, ahonnan ebben az évben kincstári adót egyáltalán nem küldtek az adópénztárba. A földmives népnek ugye előnyére van a törvényen kívül való állapot, mert a rossz termés miatt úgy sem tudta volna fizetni a kincstár követeléseit.

— A pusztaszeri földárverés. Kecskemét városa a napokban tartotta meg Pusztaszeren az eladásra szánt és haszonbérés földekre az árverést. A környékbeli falvak és városok földéhes magyar népe valóságos szekértáborrt rögtönzött a pusztaszeri síkon. Összesen 1146 hold földet adtak haszonbérés amiért eddig 24,270 korona bért fizettek, most 33,945 koronát kap a város, az emelkedés tehát 39 százalék. Az eladásra került földek statisztikája is érdekes. Az eladott homokföldek még szőlőtelepítésre sem alkalmasak. A bánatpénzt 300-an fizették be. Elkelt 844 hold és 996 négyszögöl. Ennek vételára 654,166 koronát tett ki. Az átlagár holdankint tehát 774 korona 50 fillér. Eddigi haszonbéré a földeknek 11 korona volt, így most 100 százalékkal több hasznot hoznak a városnak. Az eddigi gazdálkodási rendszer mellett Pusztaszer 80,000 korona hasznot hozott a városnak. Az eddigi gazdálkodási rendszer mellett Pusztaszer 80,000 korona hasznot hozott a városnak, jövőben 100,000 koronával is többet hoz, mert az augusztusban eladásra kerülő földek még értékesebbek.

— Iparos tanonc hiány. A kereskedelemügyi miniszter a kisipar támogatása érdekében minden évben megfelelő gépeket szokott a kisiparosok közt kiosztani. Az adományozás feltétele az, hogy a gépeket elnyerő kisiparos 2—3 tanoncot köteles iparában foglalkoztatni és őket szakszerűen kiképezni. A beérkezett jelentések szerint nagyon sok kisiparos nem képes ezen feltételnek megfelelni, mert nem kap tanoncot. Ezen körülmény indította a kereskedelemügyi minisztert arra, hogy az árva gyermekeknek iparosokká leendő kiképzésére felhívja az illetékes hatóságok figyelmét. Ugyanazért a belügyminiszter legutóbbi rendeletében felhívja az árvaszékeket és ezek által az árva gyermekek gyámjait, hogy az ipari pályára alkalmas árva gyermekeket kiképzés céljából kisiparosoknál helyezték el.

— A megrendelések gyűjtése. A megrendelések gyűjtéséről szóló törvény tudvalevőleg erélyes intézkedéseket tartalmaz, melyek részben az osztrák utazók toladó föllépését korlátozzák, részben pedig a helyi kereskedelem érdekeit védik. E törvény azonban módosításra szorul, amit a gyakorlati élet tett szükségessé. Sok a panasz a közigazgatási hatóságok ellen, amelyek tévesen értelmezik a törvény nem egészen világos intézkedéseit és zaklatják az ipar és keres-

kedelem képviselőit. — Ez ellen már több ízben felszólaltak az összes gazdasági érdekképviseletek és a kereskedelmi és iparkamarák is, de eddig kevés eredménnyel. Most azonban — úgy látszik — lesz eredménye a sok felszólalásnak. A kereskedelemügyi minisztériumban ugyanis az ipartörvény reformjával kapcsolatban behatóan tanulmányozták a törvény módosításának lehetőségét s erre nézve konkrét javaslatokat is dolgoztak ki. A politikai helyzet miatt azonban a törvényhozási intézkedésre igen sokáig kellene várni s így egyelőre rendeleti úton szándékoznak intézkedni a törvény helyes magyarázata tekintetében.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:

OLOSZKAI HORVÁTH ANTAL

Horváth A. könyvnyomtató műintézete, 1905

Üzlet-áthelyezés.

A nagyérdemű közönség szives tudomására hozom, hogy borbély- és fodrász-üzletemet e hó 26-án a piac-téren levő Bozó Ferencz-féle házba (a nagy ártézi kuttal szemben) helyeztem át.

További szives pártfogást kér

Tary Mihály,

2-2

borbély és fodrász.

Ház-eladás.

Özv. Györgyi Józsefnének Szegváron, a főutcában és a piactér közelében levő háza, bolt és egyéb mellékhelyiségekkel együtt, folyó évi július hó 1-től haszonbérbe kiadó, esetleg örök áron eladó.

Értekezhetni a tulajdonossal Szegvárt.

2-3

Legszebb Képeslapok

HORVÁTH ANTAL

papirkereskedésében kaphatók

Iszákosság nincs többé!

Kivánatra bárkinek bérmentesen küldünk egy próbát a Cozaporból. Kávé, tea, étel vagy szeszesitalban egyformán adható az ivó tudta nélkül.

A COZAPOR többet ér, mint a világ minden szóbeszéde a tartózkodásról, mert csodálatos ellenzenessé teszi az iszákosságot a szeszes italt. A COZA oly csendesen és biztosan hat, hogy azt feleség, testvér avagy gyermek egyaránt, az ivónak tudta nélkül adhatja, és az illető még csak nem is sejtí, mi okozta javulását.

COZA a családok ezreit békítette ki ismét, sok-sok ezer férfit a szegény és becstelenségtől megmentett, kik később józan polgárok és ügyes üzletemberek lettek. Temérdek fiatallembert a jó utra, és szerencséjéhez segített és sok embernek életét számos évvel meghosszabbította.

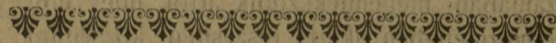
Az intézet, mely a COZAPOR tulajdonosa, mindazoknak, kik kívánják, egy próbaadagot és egy köszönőírásokkal telt könyvet díj- és költségmentesen küld, hogy bárki is meggyőződhessen biztos határsárról. Kézzel küldjük, hogy az eg-szészre teljesen ártalmatlan.

COZA INSTITUTE (Dept. 478).

62, Chancery Lane, LONDON, Anglia.

INGYEN PRÓBA 478. sz.

Vágja ki ezen szelvényt és küldje még ma az intézetnek.
(Levelek 25 fillér, levelezőlapok 10 fillérre bérmentesítendőek).

Iróasztal megvételre kerestetik.
Cím a kiadóhivatalban.

Üzletáthelyezés

A nagyérdemű közönség szives tudomására hozom, hogy liszt- és vegyes-üzletemet a mai naptól kezdve Bárdos Flórián ur házából a nagyszékközben levő saját házamba helyeztem át.

Amidőn a vásárló közönség szives támogatását továbbra is kérem, egyúttal jelzem, hogy a „PHÖNIX“ biztosító társaság mindszenti ügynökségét elvállaltam és tűz-, jég-, élet- és betörés elleni biztosítások nálam köthetők.

Teljes tisztelettel

Szimcsák István,

kereskedő.

Benzinmotorok, gőzcséplőkészletek, aratógépek és egyéb mezőgazdasági gépek

legújabb szerkezetben és a legjobb kivitelben kaphatók

A MAGYAR KIR. ALLAMVASUTAK GÉPGYÁRANAK

VEZÉRÜGYNÖKSÉGÉNÉL Budapest V., Váci-körút 32.

15-15

Árjegyzéket és költségvetést kívánatra ingyen és bérmentve küldünk.

Képviselő: MÁRKUS JÓZSEF, Orosháza.